

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112207296
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1112207296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobkyne: G. H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, L., právne zastúpená Mgr. Miroslav Golian, advokát, Budatínska 16, Bratislava, proti žalovanej: E. Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X. XX, L., o zaplatenie 33.192 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 15C/53/2012-166 zo dňa 9. februára 2022 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaná nemá voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že sa žalobkyňa žalobou doručanou súdu dňa 18.07.2002, zmenou v priebehu konania, domáhala voči K. Z. Č., náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000 Sk s 19,5% úrokom z omeškania od 22.04.1999 do zaplatenia, z titulu ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Plnomocenstvom zo dňa 05.04.2008 splnomocnila žalovanú, a to na všetky úkony, v rozsahu práv a povinností podľa Trestného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku. Vo veci prebehli dve pojednávania. Prvé dňa 07.05.2008, ktoré bolo odročené na 04.06.2008 s tým, že prítomná žalobkyňa a jej právna zástupkyňa zobrali termín na vedomie. Termín 04.06.2008 bol dňa 27.05.2008, súd prvej inštancie zmenil na 08.09.2008, na ktoré predvolal žalobkyňu a jej právnu zástupkyňu. Predvolanie bolo právnej zástupkyňi žalobkyne (t.j. žalovanej) doručené dňa 02.06.2008 a žalobkyňa dňa 06.06.2008. Dňa 26.08.2008 právna zástupkyňa žalobkyne (t.j. žalovaná) požiadala o odročenie pojednávania vytýčeného na 08.09.2008 z dôvodu, že žalobkyňa je v mesiaci september na liečení a trvá na svojej účasti na pojednávaní. Súd tento návrh neakceptoval, konal a rozhodol v rámci neprítomnosti žalobkyne a jej právnej zástupkyne tak, že žalobu zamietol. Dňa 10.10.2008 podala žalobkyňa voči vydanému rozsudku odvolanie. Krajský súd v Bratislave dňa 22.10.2009 vo veci vyhlásil rozsudok č. k. 3Co/293/08-120, 3Co/281/09, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Právoplatnosť nadobudol dňa 25.11.2009. Uznesením súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 114/2010 - 9 zo dňa 11.03.2010, uvedeným v odseku 13. mal Ústavný súd za preukázané, že žalobkyňa voči rozsudku odvolacieho súdu nepodala dovolanie, ale dňa 21.01.2010 doručila Ústavnému súdu Slovenskej republiky sťažnosť, ktorou namietala porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného č. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V, v konaní vedenom pod sp. zn. 25C/165/02, jeho uznesením zo dňa 16.05.2008 a rozsudkom zo dňa 08.09.2008, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co/293/08, 3Co/281/09 a jeho rozsudkom z 22.10.2009. Žalobkyňa namietala, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď súd dňa 08.09.2008 rozhodol v jej neprítomnosti napriek žiadosti o odročenie zo strany jej právnej

zástupkyne (t.j. žalovanej). Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. II. ÚS 114/2010-9 zo dňa 11.03.2010, sťažnosť žalobkyne odmietol pre nedostatok právomoci, a v ktorom uviedol, že podľa § 237 O.s.p. môže účastník konania podať dovolanie, ak mu je postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia. Sťažovateľka v konaní pred všeobecnými súdmi bola právne zastúpená kvalifikovanou advokátkou, napriek tomu nepodala voči rozsudku odvolacieho súdu dovolanie. Nepodaním dovolania žalobkyňa nevyčerpala účinný opravný prostriedok nápravy.

1.2. Po právnej stránke súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 18 ods. 1, § 26 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v platnom v rozhodnom období (ďalej len „zákon č. 586/2003 Z. z.“), § 100 ods. 1, § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď poukázal nato, že zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie je v zmysle platnej judikatúry (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/30/2010) tzv. objektívna zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie a nie je preto dôležité či ju advokát zaviniel úmyselne alebo z neobstaranosti. Táto zodpovednosť je založená na súčasnom splnení predpokladov, ktorými sú výkon advokácie a porušenie právnej povinnosti advokáta, vznik škody a príčinná súvislosť medzi výkonom advokácie a vznikom škody. Splnenie uvedených predpokladov zodpovednosti musí byť v konaní jednoznačne preukázané a dôkaznú povinnosť v tomto smere má poškodený. V zákone č. 586/2003 Z. z. nie je definovaný pojem škody, ani neupravuje rozsah jej náhrady. Preto sa v prípade pojmu škody a jej náhrady použijú ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka. V predmetnom konaní sa žalobkyňa domáhala od žalovanej, svojej advokátky v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 25C/165/2002, zaplata sumy 33.192 € titulom náhrady škody, ktorá jej vznikla tým, že žalovaná nepodala dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/293/08, 3Co/281/09 zo dňa 22.10.2009 a nezúčastnila sa pojednávania na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 25C/165/2002 dňa 08.09.2008, na ktorom súd zamietol žalobu žalobkyne o zaplata sumy 33.192 € (1.000.000 Sk) a pojednávania na odvolacom súde, na ktorom súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Za škodu takto vzniknutú označila žalobkyňa sumu 33.192 € ako ušlý zisk, ktorý mohla získať v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 25C/165/2002 o náhradu nemajetkovej ujmy z titulu ochrany osobnosti.

1.3. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanou. Žalobkyňa v konaní uvádzala, že škoda jej bola spôsobená nepodaním dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/293/08, 3Co/281/09 zo dňa 22.10.2009 a nezúčastnila sa pojednávania na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 25C/165/2002 dňa 08.09.2008. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 348/2020 z 05.11.2020 uverejneného v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 36/2020 plnomocnenstvo udelené advokátovi, hoci nie je špecifikované na dovolacie konanie, ale sa v ňom uvádza, že splnomocniteľ zmocňuje splnomocnenca okrem iného i na „podávanie opravných prostriedkov“, zodpovedá požiadavkám riadneho uplatneného plnomocnenstva sťažovateľom advokátovi i na zastupovanie v dovolacom konaní. Za ústavne udržateľný považuje ústavný súd taký výklad, podľa ktorého pojem opravné prostriedky zahŕňa tak riadne, ako i mimoriadne opravné prostriedky, medzi ktoré radíme i dovolanie. Opačný názor by hraničil s právnym formalizmom na úkor ochrany práv sporových strán poskytovanej všeobecnými súdmi. Žalobkyňa nemá právnické vzdelanie, je podľa názoru súdu prvej inštancie potrebné pri posudzovaní premlčacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody posudzovať až okamih, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, že nepodaním dovolania napriek tomu, že bola v konaní zastúpená advokátkou začiatok plynutia lehoty až doručením uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.03.2010, č. k. II. ÚS 114/2010-9, čo bolo podľa žalobkyne v máji 2010. Už od dátumu rozhodnutia Ústavného súdu je zrejmé, že žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody v subjektívnej dvojročnej lehote, a to podaním žaloby dňa 07.03.2012. Pokiaľ však žalobkyňa na pojednávaní dňa 09.02.2022 uplatnený nárok na náhradu škody zdôvodnila aj neúčastou na pojednávaní dňa 08.09.2008 vo veci sp. zn. 25C/165/2002 vedenej na Okresnom súde Bratislava V, v tejto časti vyhodnotil súd prvej inštancie námietku ako dôvodnú. O neúčasti žalovanej vedela žalobkyňa najneskôr od 10.10.2008, kedy podala odvolanie voči prvostupňovému rozsudku a keď nárok na náhradu škody, resp. ušlého zisku uplatnila na súde dňa 07.03.2012, teda po 2 ročnej premlčacej lehote.

1.4. Prvoinštančný súd sa následne zaoberal, či prišlo zo strany žalovanej k porušeniu povinnosti advokáta a spôsobila tým žalobkyňu škodu v súvislosti s výkonom advokácie, resp. ušlý zisk v zmysle zákona č. 586/2003 Z. z. Žaloba v konaní na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 25C/165/2002 zo dňa 08.09.2009 bola zamietnutá ako nedôvodná, pretože žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok podľa ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná nepodaním dovolania, neporušila

povinnosti vyplývajúcej jej z ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorého prípustnosť bola upravená v § 236 a nasl. O.s.p. a advokátka vedela vyhodnotiť úspech, resp. neúspech v dovolacom konaní, t. j. účelnosť a hospodárnosť takéhoto úkonu. Súd prvej inštancie nesúhlasil s názorom žalovanej, že jej plnomocenstvo skončilo právoplatnosťou rozsudku odvolacieho súdu, a že na podanie dovolania potrebovala nové plnomocenstvo. Z pripojeného spisu sp. zn. 25C/165/2002 mal súd prvej inštancie za preukázané, že aj po právoplatnosti odvolacieho rozsudku (25.11.2009), a to v konaní o pokračujúcom poplatkovom konaní a to až do 05.04.2011, kedy doručila súdu oznámenie o zrušení plnej moci žalobkyňou. Zastupovala žalobkyňu aj v čase keď mohla podať dovolanie. S poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.11.2020, II. ÚS 348/2020 z 05.11.2020, nepotrebovala žalovaná na podanie dovolania nové splnomocnenie, hoci je pravdou, že v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa vyžadovali osobitné splnomocnenia na podanie dovolania. Nepodanie dovolania žalovanou neznamena automatický úspech žalobkyne v konaní, teda priznanie uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu ochrany osobnosti. Neexistuje príčinná súvislosť medzi žalobkyňou uplatnenou škodou, resp. ušlým ziskom a žalovanou nepodaným dovolaním. Uplatnený nárok nie je ani ujmu v jej majetkovej sfére a žalobkyňa neúspech v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 25C/165/2002 nemôže prenášať na svoju právnu zástupkyňu, ktorá prevzala jej zastupovanie až po podaní žaloby. Neúspech v súdnom konaní je rizikom, ktoré nesie každý účastník súdneho konania. Podľa názoru súdu prvej inštancie, žalobkyňa nepreukázala predpoklady zodpovednosti advokáta za škodu.

1.5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu vo veci úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

2. Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa, ktorá podaným odvolaním žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie podala z dôvodu, že rozsudok je nezákonný, pretože súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávneho úradného postupu. Žalobkyňa v podanom odvolaní opätovne popísala priebeh súdneho konania na Okresnom súde Bratislava V vedeného pod sp. zn. 25C/165/2002 a uviedla, že je pravdou, že list zo dňa 14.08.2008, ktorým žiadala o odročenie pojednávania, ktorý bol predložený na súde dňa 02.09.2022, nechala na vrátnici Slovenskej advokátskej komory, nakoľko žalovaná nebola prítomná vo svojej kancelárii. Sama žalovaná priznala na pojednávaní dňa 02.09.2022, že potvrdenie o liečení jej žalobkyňa hodila na stôl. Sudkyňa súdu prvej inštancie našepkávala dačo asistentke, aby do zápisnice uviedla, že nie je pravdou tvrdenie žalobkyne, že nechala potvrdenie o liečení na stole. Sudkyňa nezaprotokolovala do zápisnice ani to, že žalovaná sa neospravedlnila na pojednávaní dňa 08.09.2008 a ani sa nezúčastnila pojednávania. Konanie na súde prvej inštancie nie je premlčané. Žalovaný návrh bol žalobkyňou podaný v trojročnej objektívnej lehote a pri úmyselnom konaní, čo je aj tento prípad platí 10 ročná premlčacia doba. Mimo tohto konania bolo pretrhnuté trestným oznámením na Okresnú prokuratúru Bratislava V.

3. Žalovanej bolo odvolanie doručené na vyjadrenie, avšak žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

4. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 / ďalej len „C.s.p.“/ ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol nárok žalobkyne na náhradu škody, ušlého zisku, v sume 33.192 € s príslušenstvom z titulu porušenia povinností pri výkone advokátskej činnosti žalovanou. Uvedená suma predstavuje ušlý zisk, t. j. sumu, ktorej sa žalobkyňa domáhala v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 25C/165/2002 a následne v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 3Co/293/08, 3Co/281/09, kde si z dôvodu ochrany osobnosti uplatňovala nemajetkovú ujmu voči RNDr. Ladislavovi Čeplíkovi. V danom konaní bola žalobkyňa zastúpená advokátkou, ktorou bola žalovaná. Žalobkyňa považovala za porušenie povinností advokáta to, že žalovaná nepodala dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.10.2009, č. k. 3Co/293/08-120, 3Co/281/09 a ďalšie pochybenie malo spočívať v tom, že žalovaná sa nezúčastnila na pojednávaní na Okresnom súde Bratislava V dňa 08.09.2008, na ktorom prišlo k rozhodnutiu vo veci samej, a tým mala spôsobiť prehratie sporu a tým škodu.

7. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z., advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

7.1. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z., advokát je povinný pri výkone advokácie konať čestne a svedomito, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia pokladá za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

7.2. Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z., advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

8. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu má odvolací súd za to, že v danom prípade neboli splnené podmienky na priznanie nároku na náhradu škody. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone advokátskej činnosti je upravená v ustanovení § 26 zákona č. 586/2003 Z.z. za podporného použitia príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť advokáta je konštruovaná ako objektívna zodpovednosť za škodu, čiže nie je potrebné preukazovať zavinenie advokáta škodu. Pri zodpovednosti za škodu v súvislosti s výkonom advokácie je potrebné, aby boli kumulatívne splnené tri predpoklady, a to že musí ísť o činnosť súvisiacu s výkonom advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Ich splnenie preukazuje v konaní o náhradu škody žalobca (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. októbra 2015, sp. zn. II. ÚS 678/2015). Aby mohlo prísť k vzniku škody na strane klienta je potrebné, aby advokát pri poskytovaní právnych služieb postupoval v rozpore s objektívnym právom, napr. porušenie povinnosti advokáta svedomito chrániť práva a oprávnené záujmy klienta. Príkladmo možno zaradiť medzi protiprávne konania zmeškanie lehoty napr. na podanie riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku, porušenie povinnosti mlčanlivosti neodstránenie väd podania vedúce k zastaveniu konania, oneskorené podanie žaloby, ktorá bola zamietnutá pre premlčanie, atď. Škodou je majetková ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Okrem skutočnej škody je škodou aj ušlý zisk. Ušlým ziskom môže byť napríklad hodnota pohľadávky, ktorú klient stratil v súdnom konaní iba v dôsledku konania advokáta, za ktoré advokát zodpovedá. Škoda v podobe ušlého zisku napríklad pri zastupovaní advokátom pri neúspešnom vymáhaní pohľadávky klientovi vo výške súdom nepriznanej pohľadávky klientovi vzniká iba vtedy, keď sa pohľadávka stane nevymáhateľnou, a nie už tým, že jeho žaloba je zamietnutá. Otázka, či škoda klientovi vznikla, sa v konaní o jej náhradu proti advokátovi musí riešiť ako predbežná otázka. Príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody na strane klienta môže byť daná iba vtedy, ak práve konanie, či opomenutie advokáta je tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody neprišlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná udalosť, zodpovednosť za škodu nenastupuje. Napríklad príčinná súvislosť medzi nepodaním odvolania včas advokátom a tým, že klientovi vznikla povinnosť zaplatiť protistrane sumu zodpovedajúcu žalovanej sume, je daná vtedy, ak by platilo, že nebyť opomenutia žalovaného advokáta spočívajúceho v nepodaní odvolania, by došlo k zamietnutiu žaloby proti jeho klientovi. Súd má ako predbežnú otázku skúmať, či by pri riadnom postupe advokáta klient so svojím nárokom na súde uspel, prípadne v akom rozsahu. V konaní o náhradu škody proti advokátovi je nutné sa zaoberať ako predbežnou otázkou nielen úspešnosťou návrhu klienta v spore, o ktorom tvrdí, že mu v ňom postupe advokáta vznikla škoda, ale aj tým, či škoda klientovi vznikla práve len nekvalitným plnením povinností advokáta ako jeho zástupcu pri vedení sporu, alebo aj iných dôvodov, prípadne aj konaním či opomenutím klienta (Olej, J., Kerecman, P., Kalata, P. a kol. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2013, 768 s.).

8.1. Aplikujúce vyššie uvedené závery, má odvolací súd, že pokiaľ ide o splnenie predpokladov na priznanie nároku na náhradu škody, tak v danom prípade nie sú kumulatívne splnené podmienky tak ako je to potrebné. V danom prípade žalovaná bola osobou zapísanou v zozname advokátov a vykonávala advokátsku činnosť. Žalovaná v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 25C/165/2002 a následne aj v odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 3Co/293/08, 3Co/281/09 zastupovala ako právny zástupca žalobkyňu, a to na základe plnej moci zo dňa 05.04.2008. Pokiaľ ide o porušenie povinností pri výkone advokátskej činnosti, tak tento predpoklad je splnený. Pokiaľ ide o neúčast' na pojednávaní dňa 08.09.2008, bola Okresnému súdu Bratislava V doručená žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu, že žalobkyňa je na liečení a trvá na osobnej

účasti na pojednávaní. Zo stavu pripojeného spisu nie je zrejmé, že zo strany súdu prišlo k vyrozumieniu, že súd berie ospravedlnenie na vedomie a uzná ho. Na pojednávanie dňa 08.09.2008 sa žalovaná nedostavila a súd konal v jej neprítomnosti a neprítomnosti žalobkyne. V danom prípade má odvolací súd za to, že takéto konanie žalovanej ako advokátky je možné považovať za porušenie povinnosti advokáta, nakoľko sa žalovaná nezúčastnila na pojednávaní hoci nedisponovala odpoveďou súdu na žiadosť o odročenie pojednávania, s tým že súd akceptuje jej ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Nie je podstatné, či žalobkyňa poskytla aj potvrdenie o liečení, čo by mohlo ovplyvniť rozhodnutie súdu o odročení pojednávania, avšak advokát je povinný sa pojednávania zúčastniť ak nie je ospravedlnenie akceptované alebo je povinný zabezpečiť za seba náhradu. Čo sa v danom prípade nestalo a konalo sa tak v neprítomnosti žalovanej ako aj žalobkyne. Pokiaľ ide o nepodanie dovolania, tu sa odvolací súd prikláňa k záverom súdu prvej inštancie, že nebolo potrebné osobitné splnomocnenie, nakoľko postačuje formulácia uvedená v plnej moci, že žalovaná sa splnomocňuje aj na podávanie opravných prostriedkov. Pod opravnými prostriedkami treba rozumieť tak riadne ako aj mimoriadne opravné prostriedky. Zo strany žalovanej ako právnej zástupkyne prišlo k nesprávnemu vyhodnoteniu prípustnosti dovolania, kde vyhodnotila dovolanie ako neprípustné, a obrátili sa so žalobkyňou na Ústavný súd Slovenskej republiky s ústavnou sťažnosťou, ktorá bola odmietnutá z dôvodu, že neboli vyčerpané všetky účinné opravné prostriedky. Nepodanie dovolania tiež možno kvalifikovať ako porušenie povinnosti advokáta, nakoľko je zrejmé, že žalovaná nepostupovala s odbornou starostlivosťou a rozhodla sa uplatniť iný právny prostriedok domáhať sa nápravy porušených práv. Zo strany žalovanej teda prišlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu. Predpoklad porušenia povinnosti pri výkone advokátskej činnosti je splnený, nakoľko išlo o pochybenie v úkonoch pri zastupovaní žalobkyne v súdnom konaní.

8.2. Ďalšie predpoklady zodpovednosti za škodu ale podľa názoru odvolacieho neboli splnené. V konaní nebolo preukázané, že pri zastupovaní v konaní vznikla škoda a ani, žeby konanie žalovanej ako právnej zástupkyne malo za následok zamietnutie žaloby. Škoda žalobkyne mala spočívať v ušlom zisku, teda v tom, že jej nebola priznaná žalovaná suma. Škoda v podobe ušlého zisku napríklad pri zastupovaní advokátom pri neúspešnom vymáhaní pohľadávky klientovi vo výške súdom nepriznanej pohľadávky klientovi vzniká iba vtedy, keď sa pohľadávka stane nevymáhateľnou, a nie už zamietnutím žaloby. Odvolací súd uvádza, že otázka či vznikla škoda sa musí riešiť ako otázka predbežná. Ako predbežnú otázku je potrebné posúdiť aj výšku skutočného nároku klienta. Je potrebné si vyhodnotiť dôvodnosť nároku uplatneného na súde a skúmať, či by poškodený pri riadnom postupe advokáta so žalobou na súde naozaj uspel, prípadne v akom rozsahu (pozri rozsudok Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 25.01.2018, sp. zn. 10Co/124/2016). Okresný súd Bratislava V zamietol žalobu ako nedôvodnú, čo potvrdil aj Krajský súd v Bratislave. Po preskúmaní žaloby podanej na Okresný súd Bratislava V sa dá usudzovať, že žaloba bola podaná nedôvodne, nakoľko nie sú v nej obsiahnuté dôvody, ktoré by preukazovali, že by prišlo k zásahu do osobnosti žalobkyne. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, tak zamietnutie žaloby nebolo spôsobené konaním žalovanej ako advokátky, ale nedostatočným preukázaním žalovaného nároku už v samotnej žalobe, ktorú vypracovala žalobkyňa osobne, teda ešte pred tým ako prevzala zastupovanie žalobkyne žalovaná. Odvolací súd má za to, že v danom prípade ani neprišlo k vzniku škody. Neúspech žalobkyne v konaní nemal súvis s porušením povinností žalovanej ako advokátky. Ak by aj odvolací súd vychádzal toho, že prišlo k vzniku ušlého zisku tým, že jej nebol priznaný žalobný návrh, tak v tu v danom prípade nie je daná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom domnejšej škody. Porušenie povinnosti žalovanej ako advokátky nemalo za následok stratu sporu. V prípade účasti žalovanej na pojednávaní dňa 08.09.2008 by nemalo za následok iné rozhodnutie ako zamietnutie žaloby, nakoľko žalobkyňou vypracovaná žaloba bez právneho zastúpenia neobsahovala preukázanie zásahu do ochrany osobnosti. Pokiaľ ide o nepodanie dovolania voči rozsudku odvolacieho súdu, podanie dovolania nezakladá právo na pozitívny výsledok v konaní a žalobkyňa svoj prípadný úspech v dovolacom konaní odvodila len od akejsi ničím nepodloženej hypotézy o takom úspechu v dovolacom konaní, ktorý by zvrátil dosiaľ negatívny výsledok konania (rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6Co/103/2017). Odvolací súd sa nemôže vyjadrovať o prípustnosti dovolania, nakoľko riešenie tejto otázky patrí do právomoci dovolacieho súdu a ak by odvolací súd riešil otázku prípustnosti či dôvodnosti zasiahol by do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.02.2015, sp. zn. I. ÚS 69/2015). Odvolací súd však zdôrazňuje, že ani podanie dovolania nezakladá automaticky nárok vyhovieť dovolania a privedenie pre stranu priaznivého rozhodnutia. Je nesporné, že k podaniu dovolania neprišlo v zákonom stanovenej lehote a to z dôvodu, že žalovaná ako právna zástupkyňa zvolila namiesto podania dovolania ústavnú sťažnosť, ktorú však Ústavný súd vyhlásil ako neprípustnú. Zo žaloby na súde prvej inštancie ani v odvolaní nevyplýva, ako by sa zmenil výsledok sporu v prípade, žeby žalovaná podala dovolanie. Nie je právny nárok na úspešnosť v dovolacom konaní. Nepodanie dovolania nie je

právnou skutočnosťou, ktorá bez ďalšieho preukazuje naplnenie jedného z nevyhnutných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu činnosť súvisiacu s výkonom advokácie v príčinnej súvislosti s ktorou došlo k vzniku škody, nakoľko povinnosťou žalobkyne bolo v konaní tvrdiť a preukázať existenciu všetkých právnych skutočností svedčiacich v prospech pôvodne uplatneného nároku na náhradu škody v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V.

8.3. Žalobkyňa nepreukázala kumulatívne splnenie podmienok na priznanie nároku na náhradu škody, a to vzhľadom na to, že síce bolo preukázané, že zo strany žalovanej prišlo k porušeniu povinností advokáta pri výkone činnosti advokáta, avšak nebolo preukázané, že v konaní vznikla škoda, ktorá by mala príčinnú súvislosť s konaním žalovanej ako advokátky. Žalobkyňa bola v pôvodnom konaní neúspešná z dôvodu, že neboli naplnené požiadavky na žalobu na ochranu osobnosti tak, ako ich predpokladajú ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ak nie je splnená čo i len jedna z podmienok na priznanie nároku na náhradu škody, následkom je zamietnutie žaloby.

9. Pokiaľ ide o námietku premlčania, odvolací súd má za to, že nakoľko v konaní nebolo preukázaný ani vznik škody, tak nie je možné vyhodnotiť plynutie premlčacej doby, a to ani subjektívnej ani objektívnej.

10. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil, podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobkyne nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, má žalovaná v odvolacom konaní plný úspech a vznikol by jej voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaná nemá voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné súdom prvej inštancie rozhodnúť samostatným uznesením.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).